

ЗА ЛЕНІНСКІЯ КАДРЫ

ОРГАН
партбюро, камі-
тэта ЛКСМБ,
прафкома, МК
і рэктарыята
Беларускага
дзяржаўнага
універсітэта

№ 17 (91)

30 лістапада 1939 г.

№ 17 (91)

5 ГАДАВІНА З ДНЯ ЗЛАДЗЕЙСКАГА ЗАБОЙСТВА С. М. КІРАВА

„МЫ, ПАРТЫЯ І РАБОЧЫ КЛАС, ПАСТАВІМ ПАМЯТНІК СЕРГЕЮ МІРОНАВІЧУ У СПРАВАХ СОЦЫЯЛІЗМА, У ПЕРАМОЖНЫМ ШЭСТЫІ КОМУНІЗМА УПЕРАД“

(А. А. ЖДАНАУ)

★ ★ ★

ТРЫБУН ПАРТЫ

Пяць год назад — 1 снежня 1934 года ў 4 гадзіны 30 мінут вечара ў Смольным зладзейскім выстралам быў забіты сакратар ЦК ВКП(б), сакратар Ленінградскай партыйнай арганізацыі Сергей Міронавіч Кіраў.

С. М. Кіраў быў адным з любейшых сыноў савецкай краіны. Адзін з кіраўнікоў большавіцкай партыі, саратнік і друг вялікага Сталіна, Кіраў быў арганізатарам большавіцкага падполля ў годзе парызма, палкаводцам у годзе прымадзянскіх вайны і пасля яе заканчэння стаў буйнейшым дзеячам сацыялістычнай стройкі. С. М. Кіраў быў выдатным — узорам большавіка вялікай сталінскай эпохі. Куды-б не пасылала яго партыя, ён высока трымаў яе баявы сцяг, ён ішоў уперад, незгібаемы, поўны ўверанасці ў перамогу вялікіх ідэй Маркса, Энгельса, Леніна, Сталіна.

З трыбуны партыйных з'ездаў, тав. Кіраў бязлітасна праціў трацкіска-бухарынскіх здрадніцкаў. Яго магутны аратарскі талент служыў справе партыі, справе рабочага класа.

Агромае значэнне Кіраў прыдаваў рэвалюцыйнай тэорыі, большавіцкаму, ленінскаму выкаванню партыі. Кіраў часта напярэджваў партыйныя арганізацыі, што кожны новы дзень будзе ставіць перад імі новыя і больш складаныя задачы. Каб правільна іх вырашыць, большавікі павінны яшчэ глыбей вывучаць рэвалюцыйную тэорыю, яшчэ лепш авалодаваць ёю.

«Гісторыя нашай камуністычнай партыі, — гаварыў Кіраў у сваім дакладзе ў студзені 1932 года на IV Ленінградскай аб'яднанай абласной і гарадской канферэнцыі ВКП(б), — ёсць гісторыя пераможнай пралетарскай рэвалюцыі і будаўніцтва сацыялізма. Кожная старонка, кожная стрэка гісторыі нашай партыі — гэта не проста хроніка падзей, гэта агромная глыбокая навука, не ведаючы якой нельга рабіць пралетарскай рэвалюцыі».

Разам з таварышам Сталіным і таварышам Жданавым Сергей Міронавіч удзельнічаў у напісанні заўваг на канспект вучэбніка па Гісторыі СССР і па новай гісторыі. Гэтыя заўвагі сталі адпраўнымі вежамі ў вывучэнні гісторыі нашай краіны, гісторыі СССР і новай гісторыі. Ён быў членам Галоўнай рэдакцыі «Гісторыі грамадзянскай вайны ў СССР».

Не гледзячы на сваю занятасць, Сергей Міронавіч многа чытаў, добра ведаў аласную і сучасную літаратуру. Ён сачыў за ўсім навінам літаратуры і мастацтва, за ўсімі дасягненнямі навукі і тэхнікі, любіў тэатр, музыку і многа зрабіў для развіцця мастацтва ў Ленінградзе.

Громячы ворагаў партыі, ворагаў сацыялізма, ворагаў народа, Кіраў сплываў лепшавіцкіх большавікоў, партыйных і рэвалюцыйных, вакол сталінскага Цэнтральнага камітэта партыі, вакол таварыша Сталіна.

Сергей Міронавіч быў пранікнут глыбачайшай любоўю, безмежнай адданасцю вялікаму правадару, настаўніку і другу працоўных таварышу Сталіну. Гэту агромную любоў, гэту беспрэздельную адданасць таварышу Сталіну Кіраў перадаў усім ленінградскім большавікам, усім працоўным Ленінграда.

Вялікая беспрэздельная была адданасць Кірава справе Леніна — Сталіна, справе міравой пралетарскай рэвалюцыі.

Сергей Міронавіч быў любімым народа. Дзе б ні паказвалася яго моцная фігура, дзе б ні раздаваўся яго звыклі голас, ён прыцягваў да сябе тысячы, дзесяткі тысяч працоўных, арганізуючы іх на барацьбу за далейшы перамогі нашай краіны.

І імёна таму, што С. М. Кіраў быў адным з бліскучых саратніцкаў вялікага Сталіна, быў буйнейшым палітычным і дзяржаўным дзеячам, банда забойцаў, здрадніцкаў забіта Кірава. Яны забілі яго таму, што ён бязлітасна граміў трацкіска-зіноўеўскіх і бухарынскіх здрадніцкаў. Яны забілі яго таму, што ён беззаветна любіў сваю радзіму, быў ёй аддан да канца, таму, што ён, як і забітыя ім буйнейшыя дзеячы савецкай дзяржавы тт. Куйбышаў, Менжынскі і вялікі шэмернік пролетарыята Максим Горькі, быў падліным барацьбітом за перамогу камунізма ў нашай краіне.

Дні пакаран Кірава ператварыліся ў грандыёзную дэманстрацыю аданства савецкага народа, яго бязмежнай адданасці большавіцкай партыі і свайму правадару таварышу Сталіну.

Імя С. М. Кірава народы вялікага Савета Саюза не забудуць ніколі. «Уся партыя, увесь рабочы клас і увесь народ нашага Савета Саюза будзе святкаваць, будзе берагчы, як зямліцу вока, памяць аб таварышу Кіраве, і ён, наш народ, паставіць вялікі помнік таварышу Кіраву», — гаварыў сакратар ЦК ВКП(б) таварыш Жданав на акцыі Ленінградскай партыйнай арганізацыі.

АГІТАЦЫЯ ЗА КАНДЫДАТАЎ

На прымацаваным да універсітэта выбарчым участку № 22 Кагановіцкага раёна створаны 26 гурткоў па вывучэнню выбарчага закона. Да гурткоў партыйная арганізацыя прымацавала агітатараў з ліку лепшых студэнтаў і навуковых работнікаў. Да кожнай выбарчай акругі прымацаваны члены партыі, якія адказваюць за работу некалькіх агітатараў.

Агітатары прыступілі ўжо да агітацыі за кандыдатаў у абласны, гарадскі і раённы Саветы дэпутатаў працоўных. Яны знаёмяць выбаршчыкаў з біяграфіямі кандыдатаў, расказваюць аб іх рабоце, арганізуючы сустрэчы кандыдатаў з выбаршчыкамі.

Рэгулярна і пікава праводзіць заняткі з выбаршчыкамі агітатар т. Фрыдман (фізмат). Ён добра ведае сваіх выбаршчыкаў, цікавіцца іх жыццём, бытавымі ўмовамі і т. д.

Добра сумленна адносяцца да вайкай і пачэснай работы агітатары тт. Пасуднеўская, Міхееў, Талкачоў, Халінец і др.

ШУЛЬМАН.

ПЕРШЫ ЭКЗАМЕН

Днямі студэнты III курса біялагічнага факультэта здавалі першы экзамен па колькаснаму аналізу.

Экзамены паказалі, што асноўная маса студэнтаў сур'ёзна і глыбока працавала над курсам. Аб гэтым гавораць ацэнкі паспяховасці студэнтаў. Студэнты Ліда Серакова, Антон Міхайлоўскі, А. Ільчонак і Чарніўская здалі прадмет на выдатна.

Добрую ацэнку атрымалі тт. Міхайлоўская, Рымашэўскі, Лысухо і др.

М. ЧАРНЫЎСКАЯ,
профгор курсу.

Дастойныя кандыдаты

Дэпутат — слуга народа. Ён верай і праўдай павінен служыць свайму народу, сваім выбаршчыкам, быць яго верным прадстаўніком у органах улады.

Павінен памятаць сталінскае ўказанне аб тым, якім павінен быць выбарнік народа выбаршчыкі нашага ўніверсітэта з выключнай сур'ёзнасцю палішлі да вылучэння кандыдатаў у мясцовыя Саветы дэпутатаў працоўных. Усебакова яны абавязвалі вылучаемых людзей.

Калі на прадвыбарчым сходзе студэнт V курса гістфака тав. Спецпапенка прапанаваў кандыдатам у дэпутаты Мінскага гарадскога савета вылучыць дэкана гістфака Аляксея Петровіча Пянюкова, прысутныя бурна апладыравалі. Кожны ведаў, што гэта дастойны кандыдат.

Тав. Пянюкоў — малады, растуць навуковы работнік. Толькі ў мінулым годзе ён абараніў дысертацыю на ступень кандыдата гістарычных навук. Зараз ён працуе над доктарскай дысертацыяй. Напісаў 15 навуковых работ. А. П. Пянюкоў — прадстаўнік перадавой, савецкай навукі. У гарадскім савета дэпутатаў пра-

цоўных ён з уласцівай яму настойлівасцю будзе рашаць дзяржаўныя пытанні.

Тав. Поіра, сакратара партыйнага бюро ўніверсітэта, ведае кожнага студэнта і навуковага работніка. Праста і скромнасць — адметная рыса гэтага чалавека. Тав. Поір аднагалосна вылучан кандыдатам у дэпутаты гарадскога савета дэпутатаў працоўных.

Таксама вылучан кандыдатам у дэпутаты гарадскога Савета дэкан фізмата Грыгоры Наўмавіч Сагаловіч. Тав. Сагаловіч любіць і паважаюць студэнты і навуковыя работнікі. Шчыра і аддана працуе ён на карысць працэсавання савецкай навуцы, на падрыхтоўку выдатных кадраў матэматыкаў і фізікаў. Ён — кандыдат матэматычных навук, мае 35 навуковых артыкулаў. Надзвычайна многа ўвагі аддае тав. Сагаловіч грамадскай рабоце як ва ўніверсітэце, так і сярод грамадскасці горада. Часта ён выступае з дакладамі ў дварцы піонераў, на сходах настаўнікаў. Як метадыста, яго ведае амаль кожны матэматык нашай рэспублікі.

Горача любіць Грыгоры Наўмавіч сваю дарагую сацыялістычную радзіму. На багата працэсавання яе ён неаслабна працуе.

Аднагалосна вылучан кандыдатам у дэпутаты гарадскога Савета тав. Фердэр Абрам Хемавіч, былы студэнт нашага ўніверсітэта, нядаўна вылучаны сакратаром Мінскага гарадскога камітэта камсамолу.

У раённы Савет дэпутатаў працоўных прафесарска-выкладчыцкі персанал і калектыв студэнтаў вылучылі дэкана хіміфака, кандыдата хімічных навук Івана Петровіча Маркоўка і студэнтку гэтага факультэта Людмилу Ільінічну Савасцьянаву.

Усе яны падліна народныя кандыдаты магутнага сталінскага блока камуністаў і беспартыйных. Задача агітатараў і давераных асоб — расказаць аб змястоўным і багатым жыцці кожнага з іх, агітаваць выбаршчыкаў у дзень выбараў галасаваць за гэтых кандыдатаў у гарадскі і раённы Саветы дэпутатаў працоўных.

І. МІРОНАУ.